

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การประเมินหลักสูตรปริญญาตรี วิชาเอกบริหารธุรกิจ พุทธศักราช
2519 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาวเสาวนิตย์ เจริญชัย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาง จันทรแป้น	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุนทร ชนะกอก	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม จันทน์หอม	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พุทธศักราช 2519 ในด้านความสอดคล้องของ จุดมุ่งหมาย สถานภาพของอาจารย์ผู้สอน เนื้อหาสาระของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และผลิตผลของหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ปรับปรุงจากรูปแบบการประเมินหลักสูตรของเสตค (Stake) เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการประเมิน คือ การวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจาก อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต ผู้ที่ใช้ผลิตผลของหลักสูตร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตร การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้วิธีการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของการวิจัยพบว่า

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาของภาค-วิชาอาชีวศึกษาและของคณะศึกษาศาสตร์ ส่วนความชัดเจนและความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายนั้นมีพอสมควร และความครอบคลุมจุดมุ่งหมายทางการศึกษามีความครอบคลุมในด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัยมาก สำหรับในด้านจิตพิสัยมีความครอบคลุมค่อนข้างน้อย

2. เนื้อหาสาระของหลักสูตรภายใต้โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความสอดคล้องกับ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีทั้งของทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ สำหรับจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำ 144 หน่วยกิตนั้นมีความเหมาะสมเพียงพอ แต่จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาชีพทางการศึกษาและวิชาชีพเฉพาะค้ำยังไม่เหมาะสม ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาชีพเฉพาะค้ำและลดจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาชีพทางการศึกษา

เนื้อหาสาระของกระบวนวิชาต่าง ๆ เน้นทางด้านทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ ส่วนความซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นมักเกิดกับกระบวนวิชาที่อยู่ต่างภาควิชาหรือคณะวิชากัน และประโยชน์ที่ได้รับค่อนข้างมากเป็นอันดับแรกจากเนื้อหาสาระในหมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษากับหมวดวิชาชีพทางการศึกษาคือเพื่อนำไปใช้ในการสอน สำหรับหมวดวิชาชีพเฉพาะค้ำคือเพื่อนำไปประกอบอาชีพอื่น นอกเหนือจากอาชีพครู เป็นประโยชน์ที่ได้รับค่อนข้างมากเป็นอันดับแรก

เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงประการเดียว คือ การผลิตครูปริญญาตรีการสอนธุรกิจศิลป์ สำหรับรูปแบบการจัดหลักสูตรควรจัดแบบวิชาเอกและวิชาโทในสาขาเดียวกัน หรือแบบวิชาเอกเดียว

3. สถานภาพของอาจารย์ผู้สอน ภาระงานของอาจารย์ผู้สอนส่วนมากเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของทบวงมหาวิทยาลัย แต่สัดส่วนของคุณวุฒิการศึกษาในส่วนของระดับการศึกษาปริญญาเอกไม่ เป็นไปตามสัดส่วนที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ และอาจารย์ผู้สอนส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ใน ด้านการสอนมาก่อนทำการสอนตามหลักสูตรนี้

4. การบริหารหลักสูตร การจัดอาจารย์เข้าสอนกระบวนวิชาต่าง ๆ ส่วนมากจัดตาม ความสามารถและความถนัดและตามสาขาวิชาที่เรียนมา การกำหนดภาระงานสอนกำหนดโดยใช้ จำนวนกระบวนวิชา สำหรับการบริหารหลักสูตรขึ้นอยู่กับหลายภาควิชา เนื่องจากกระบวนวิชา ต่าง ๆ ในหลักสูตรสังกัดต่างภาควิชากัน

5. กระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนในทุกหมวดวิชามีการวางแผนการสอน เลือกวิธีสอน ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ปรับบรรยากาศการเรียนการสอน และประเมินผล การเรียนการสอนพอสมควรตามความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต สำหรับวิธีการสอนที่อาจารย์

ช

ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ แบบบรรยาย และการให้ลำดับชั้นของอาจารย์ผู้สอนส่วนมากพิจารณาโดย
อิงกลุ่มและอิงเกณฑ์

6. ผลผลิตของหลักสูตร ในด้านสมรรถภาพและคุณลักษณะที่บัณฑิตพึงมีนั้นอันดับที่หนึ่งคือ
ด้านบุคลิกภาพและความรับผิดชอบในการทำงาน สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตร
นี้มากเป็นอันดับหนึ่งคือ เพื่อนำไปใช้ในการสอน และความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาและ
บัณฑิตมีความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันของบัณฑิต คืออาชีพทางด้านธุรกิจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. The program's objectives were congruent with those of the Department and the Faculty. The objectives were rated at moderate level in their clearness and relevancy. The objectives covered cognitive and psychomotor domains in great extent while emphasized much less on affective domain.

2. The content of all the courses in the program in Business Education satisfied the requirements set by the Ministry of University Affairs (MUA) and Chiang Mai University. The 144 credit units of the whole program was found adequate while those arranged for major field were reported inadequate. It was recommended that more credit units for major areas be added while those for educational courses be reduced.

The content of the courses were emphasized more on principle than on practice. Some overlaps among contents of courses offered by various Departments and Faculties were evident. The subjects reported that courses in general education and professional preparation were useful for teaching while those from major courses were most useful for careers other than teaching.

The contents of all the courses were congruent with the program's objectives to prepare business education teachers. Though single major program was recommended a smaller major program with a minor in a related field could also be offered.

3. Teaching load of the instructors satisfied the minimum criteria set by MUA. However the number of the instructors held doctorate did not satisfy the proportion required by MUA. The majority of these instructors did not have teaching experience before joining the staff.

4. Instructors were assigned to teach in any course according to their competence and specialization. Teaching load was based on the number of courses being taught. The program was managed through coordinate among various departments which offered courses for the program.

5. Concerning instructional process, instructors in all departments, as reported by students and graduates, were adequately prepared in lesson planning, in instruction, and in evaluation. The mode of instructions mostly found was lecture. Instructors graded their students through both norm referenced and criterion referenced evaluative practices.

6. Good personality and responsibility were rate most important for the graduates of the program. Teaching was rated as the program's most important usefulness. The students and the graduates expected to fine a business job.